

lig Vægt for Ministeriet; jeg kan ikke tro, at man skulde ønske at basere Postvæsenet paa et saa stort Overskud, at det virkelig havde finansiel Betydning. Det er i alt Fald en Betragtning, som man hidtil aldrig har yndet her i dette Ting.

Derimod er det ganske sikkert, at vi gerne skulde vogte os for en permanent Underbalance; men jeg tror, at man kan naa dette Formaal uden at gaa til den saa højst uheldige Forhøjelse af Frimærkeporto. Naar man ser paa Resultatet af vort Postvæsen i de sidste Par Aar, er det jo bedrøveligt. Gangen i det kan for de sidste Aars Vedkommende kortelig angives at være den: For Femaaret 1894—99 gav det gennemsnitlig 434,000 Kroners Overskud aarlig, men derefter har det været i rivende Nedgang. I 1899—1900 gik det ned til 78,000 Kr., og i 1900—1901 gik det endogsaa ned til det i lange Tider uhornte Resultat: et Underskud paa 34,000 Kr.

Men hvad har uu været Grunden dertil? Er der nogen naturlig Aarsag til Nedgangen i Postvæsenets Indtægt, saaledes at man kan vente, at den bliver permanent. Nej. Det viser sig ogsaa i det uhyre Spring fra 491,000 Kr. i Aaret 1898—99 til 78,000 Kr. i 1899—1900. Det er et saa uhyre Spring, navnlig naar man betænker, at Postvæsenets Indtægtsforøgelse tenderer til at overstige Udgiftsforøgelsen. De meget kyndige Postmænd, som jeg før har hentydet til, anslogte den Sum, hvormed Postvæsenets Indtægtsforøgelse under normale Forhold overstiger Udgiftsforøgelsen, til 100,000 Kr. Hvad var da Grunden til dette uhyre pludselige Spring nedad? Den ligger i, at det paa-gældende Aar var et stort Reformaar i vort Postvæsen. Reformerne skete paa Finansloven. Mange ere jo utilbøjelige til at se paa Finansloven med den samme Opmærksomhed, hvormed de se paa de særlige Love; men sikkert er det, at dette Aar vil staa som et Mærkeaar i Postvæsenet. Det Aar fik vi en forbedret Omdeling i Kjøbenhavn og Købstæderne, særlig fik Kjøbenhavn et vældigt Skub fremad i postal Henseende, stærkere, end mange fandt rigtigt. Initiativet dertil kom fra Regeringens Side; fra Finansudvalgets Flertals Side fik vi saa den store Lønningsforhøjelse for Landpostbudene; og disse to Foranstaltninger tilsammen bragte Udgiftsforhøjelsen for Postvæsenet fra 1898—99 til 1899—1900 op med 584,000 Kr., medens det sædvanlige Forhold de foregaaende Aar var 200,000 til 250,000 Kr. Det er, som De se, noget aldeles

ekceptionelt, og noget, som Budgetterne naturligvis maa lide under i flere Aar. Og det har saa meget mere at sige, som den normale og naturlige Udviklingsgang er den, at Indtægtsforøgelsen overstiger Udgiftsforøgelsen. Forholdet vil ganske naturligt bedre sig i Tidernes Løb, og paa Budgettet for det kommende Finansaar se vi ogsaa, at der er budgetteret en Indtægt paa 154,000 Kr.

Min Mening er altsaa den, at naar Formaalet er at opnaa en Balance, maa man ikke gaa ud fra det sidste Aars miserable Resultater, man maa snarere gøre Regning med et Par hundrede tusinde Kroners Overskud eller for at tage et bestemt Tal, et Overskud paa c. 150,000 Kr., saaledes som budgetteret for næste Aar. Forhøjelsen i Lønninger andrager c. 600,000 Kr. Det Beløb, vi altsaa efter min Mening behøve Dækning for, er c. 450,000 Kr., stadig i Henhold til den i dette Ting fulgte Grundsætning, at Postvæsenet ikke skal baseres paa at give en stor fiskal Indtægt.

Og dette Beløb kan man meget vel naa uden at røre ved Folkeportosatterne, hverken Brev- eller Avisporto. Det blev antydet i Fjor her, som jeg før nævnedes, at afskaffe Postrabatten. Det fremgik ogsaa af den Diskussion, jeg flere Gange har hentydet til, at man fra Postvæsenets øverste Administrations Side ikke havde afgørende Indvendinger derimod. Det nævnedes i alt Fald som en Mulighed. Det er ikke noget lille Beløb, det her drejer sig om; i Motiverne anslaaes det forholdsvis lavt til 260,000 Kr., hvad jeg ikke tror, er rigtigt; i hvert Fald stemmer det ikke med, hvad der fra anden Side foreligger. Paa Finansloven for næste Aar er det budgetteret til 320,000 Kr. Naar jeg ser paa sidste Statsregnskab, er den sat til 296,897 Kr., saa vi gaa i hvert Fald ingenlunde galt i Byen ved at sætte den til 300,000 Kr. Vi kunne vel ret trygt regne det til, hvad der er budgetteret paa Finansloven — som, i Parentes bemærket, er meget ædrueligt holdt med Hensyn til Budgetteringen — nemlig til 320,000 Kr.

Desuden nærer jeg ikke nogen som helst Betænkning ved at gaa til den foreslaede Forhøjelse af Postanvisninger og Postopkrævninger. Det har længe staaet mig og vistnok ogsaa andre klart, at det er en aldeles uforholdsmæssig lille Betaling, der her i Landet ydes for disse Postopkrævninger staa jo i et bestemt Forhold til Postanvisningerne, efter hvad der fremgaar af Motiverne. Man kan her afsende